

Draga od potoka Draga, ali pa od drugega derovlja.

Suhor pomeni ali suh kraj sploh, ali pa suh vor t. j. vir ali potok, kateri se večkrat posuši kakor hudournik.

Suhorje ali suh kraj, ali pa sogorje = strenitev gorá.

Novice.

Iz Ljubljane V tukajšno realko pride za učitelja in zač. vodja gosp. Tomaz Schrey, c. k. učitelj v Tarnovi. Ker je ta gospod rojen Slovenec (Krajnec), upamo, da mu bo domača pravica pri sercu. — Vse ljubljanske šole se bodo začele 1. oktobra t. l. Novi gimnazijasti se morajo oglasiti pri vodstvu 24. — 27., realci 25 — 29., novi učenci ljudskih šol pa zadnje tri dni t. m.

Premembe v učiteljskem stanu.

V mestno pogtavitno šolo pri sv. Jakopu v Ljubljani so izvoljeni in postavljeni ti le gg. učeniki: Janez Rozman, duh. pom. pri mestni šentjakopski fari, kot katehet in vodja, — Janez Zorin in Andrej Praprotnik, dosedanja učitelja pri tej šoli, — Leopold Belar, učitelj na Brezovici — in Franc Raktelj, učitelj na Dobrovi.

G. Albin Hofbauer, učitelj v Laščah, se je službi odpovedal.

Listnica. G. J. V.: Žal nam je, da Vašega dopisa nismo mogli natisniti, ker smo ravno popred nekaj enakega govorili. — G. Podg.: Vaše pismo nas je zelo razveselilo; prosimo, podpirajte še dalje našega mladega „Tovarša“! G. F.: Za naprej bo „Tovarš“ več pisane robe (tudi pesmic) prinašal; zdaj so nam daljši sestavki in neslani etimologični prepiri prostor pobirali. „Tovarš“ bi rad vsem vstregel; pa zdaj vidi, da je to grozno težko in tudi nemogoče.

„Novice“ v sedmih listih oskrbovale, nič ležeče ne bilo. Pa tudi v bukvah višjih zakonov naravnost zapisano stoji: Curam habe de bono nomine. Toraj je pravica do dobrega imena po božjih in človeških postavah vsakemu človeku zavarovana, dokler je z kakim resničnim hudim djanjem ne zapade. Toraj od „Novic“ še enkrat tirjamo ali dokaze ali pa preklic. Ravno to tirjamo tudi od natolcovanja zoper našo poštenost (gl. drugi odgovor v „Uč. Tov.“ št. 17.)

Zadnjič nam bodo „Novice“ pripustile, da naziv visokega poštovanja, kterega nam dajo, od njih peresa odklonimo; zakaj visoko spoštovanje in naj zaničljivše zasramovanje, katero je v „Novicah“ zoper nas, ne gre skupaj; in v naših očeh je to naj spretniša komedija, katero si „Novice“ pred svojimi braveri igrati upajo.

Po postavi — vsakemu vredijstvu znani — imamo pravico od „Novic“ tirjati, da, kakor so one opazke zoper našo etimologijo v svojem listu natisniti dale, tako tudi naše zavetovanje v ravno tistem listu in sicer brez vredniških opazk natisniti dajo. In te pravice se hočemo zdaj, ker nje potrebnost tako živo čutimo, z vso resnobo poslužiti. Po tem takem zahtevamo od „Novic“, da naš drugi in pričujoči odgovor (pervega jim prostega pustimo) brez odlašanja v svoj list natisniti dajo, in sicer oba dva pod naslovom: „Odgovor na opazke „Novic“ zoper imenozlago slovenskih krajev“ in s podpisom: „Pis. imenozlage slovenskih krajev“. Ker ne dvomimo, da bodo „Novice“ postavo in dolžnost spoštovale, nimamo za zdaj nič drugega pristaviti.

Pis.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Millo.